

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Силистра, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Н. Димитров

при участието на секретаря Данаила Т. Георгиева
като разглежда докладваното от Пламен Н. Димитров Търговско дело № 20213400900114 по описа за 2021 година

Ищецът – Г. КР. К. с ЕГН *****, от гр. Силистра, ул. "Ген. Заимов" 146, чрез пълномощника си адв. К.Л. от АК - гр. Силистра, адрес - гр. Силистра, ул. "Драгоман" №11, вх. Б, ет.1, ап.2, тел. , с адрес за получаване на кореспонденция - гр. Силистра, ул. "Драгоман", № 11, вх. Б, ет. 1, ап. 2, тел. , желае съда да осъди:

„ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, да заплати на Г. КР. К., ЕГН *****, сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева, представляваща част от целия размер от 120 000 / сто и двадесет хиляди / лева на дължимото му обезщетение за причинените му неимуществени вреди от смъртта на внука му Г Т К, ЕГН *****, починал при ПТП, причинено на 24.10.2020г. около 16.50ч. по път 1-7 километър 20+740, път Силистра-Алфатар, от водача на л.а. „Форд“, модел „Фокус“ с рег. номер ТХ 5704 ХМ, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407 по силата на договор за задължителна застраховка на автомобилистите със срок на действие 11.10.2020г. до 10.10.2021г.,

- „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407 да заплати на Г. КР. К., ЕГН *****, адрес: гр. Силистра, общ. Силистра, обл. Силистра, ул. "Ген. Заимов" 146, законната лихва върху сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева, считано от датата на деликта / 24.10.2020г. / до окончателното ѝ изплащане .

- „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407 да заплати на основание чл.3 8, ал.2 от Закона за адвокатурата на адвокат К.Н. Л., ЕГН ***** адвокатско възнаграждение в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, като прилагам удостоверение за банковата сметка .

Ответникът – „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област София (столица), Община: Столична, населено място: София, п.к. 1463, р-н Триадница, бул. "Витоша" № 89Б, оспорва изцяло предявените иски по основание и размер. Ответникът оспорва наличието на особено близка връзка между починалия при ПТП Г Т К и ищеца считайки, че отношенията между

тях са били традиционно семейни, но не и изключителни. В тази връзка изключва ищеца от кръга на лицата, на които се следва обезщетение. Оспорва размера на претенцията, като завишен считайки, че отговорността на застрахователя следва да бъде лимитирана до размера по чл. 96, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на КЗ. Оспорва претенцията за лихви, както и началния момент от който такива се претендират.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото прие за установено следното от фактическа страна:

При ПТП, настъпило на 24.10.2020г. около 16.50ч. по път 1-7 километър 20+740, път Силистра-Алфатар, между л.а. „Форд“, модел „Фокус“ с рег. номер TX 5704 XM, управляван от Т Г К, от гр. Силистра и т.а. „Мерцедес“, модел „Actrus“ с турски рег. номер 31 DY 315, е починал Г Т К, ЕГН *****, внук на ищеца, за което е образувано ДП № 6518 ЗМ - 149/2020г. по описа на ОДМВР-Силистра, пр. пр. № 1007/2020г. по описа на ОП- Силистра. Лекият автомобил „Форд“, модел „Фокус“ с рег. номер TX 5704 XM се е движел в посока от гр. Силистра към гр. Алфатар, а т.а. „Мерцедес“, модел „Actrus“ с турски рег. номер 31 DY 315 се е движел в посока от гр. Алфатар към гр. Силистра. Установено е, че причината за ПТП е, че водачът на л.а. е напуснал своята пътна лента за движение и е навлязъл в платното за насрещно движение където се е движил т.а. „Мерцедес“, в резултат на което е последвал сблъсък между двете МПС. Г Т К, ЕГН *****, е пътувал на задната седалка, зад шофьора в лекия автомобил, като в следствие на ПТП е починал на място. Наказателното производство е прекратено с постановление на наблюдаващия прокурор от 06.04.2021г. на основание чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК, поради това, че извършителят на престъплението, а именно водачът на л.а. „Форд“, модел „Фокус“ с рег. номер TX 5704 XM е починал.

Между страните не е спорно, че към датата на произшествието /24.10.2020г. / МПС с ДКН TX 5704 XM, е имало активна / за периода от 11.10.2020г. до 10.10.2021г. / застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, което е видно и от приложената към исковата молба разпечатка от интернет-сайта на Гаранционния фонд.

По реда на чл. 380, ал. 1 от КЗ, ищецът предявил претенцията си пред „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, в общ размер на 120 000 / сто и двадесет хиляди / лева, както и законната лихва върху тази сумата считано от датата на настъпване на ПТП до изплащането ѝ. Видно от представените книжа застрахователната претенция е получена на 22.04.2021г. и е заведена под щета № 43072952100093. С писмо от 04.06.2021г. ответникът е отказал изплащане на застрахователно обезщетение, което мотивирало предявяването на настоящите искиви претенции.

Изложеното до тук не се оспорва от страните.

От свидетелските показания събрани в хода на процеса се установяват следните релевантни факти и обстоятелства:

Ищецът бил дядо на загиналия при процесното ПТП Г.К., къщите в които живеели двете семейства били в непосредствена близост една срещу друга, а за известен период от време след раждането на загиналия Г двете семейства живели и в една къща, т.е. в едно домакинство. От свидетелските показания се установява също, че бащата на Г – Т често боледувал и се налагало продължителни периоди от време да отсъства от дома си за да се подлага на различни лечения. През тези продължителни отсъствия на единия родител ежедневните грижи за децата се полагали от техните баба и дядо – ищеца и свид. К.а. Пак от свидетелските показания се установява, че покойният Г се родил след успешно проведена инвитро процедура след дългогодишно очакване на дете по нормален начин. При раждането си бил наречен на името на дядо си – ищеца Г.К.. Свидетелите са единодушни, че между ищеца и неговият внук – Г съществували изключително топли и сърдечни отношения. Същите прекарвали почти цялото си време заедно, както и със сестрата на Г Д, с която имали само две години разлика. Установява се още, че ищеца и неговата съпруга Д почти замествали родителите на децата в грижите по отглеждането им, което се налагало с оглед

лошото здравословно състояние на бащата – Т и раждането на трето дете – С грижите, по което изцяло ангажирали ресурса на майката. Обстоятелството, че двете семейства са живели в къщи отстоящи в непосредствена близост една от друга е способствало възможността ищеца и съпругата му – вече пенсионери изцяло да се отдадат на грижите по отглеждането на внуците си в помощ на по – младото семейство.

Така установената фактическа обстановка мотивира съда да приеме, че емоционалната връзка между ищеца и неговия загинал при ПТП внук – Г е била действително изключително силна и е надхвърляла обикновените представи за роднински отношения.

Свидетелите съобщават още и за емоционалното състояние на ищеца след смъртта на Г, описвайки настъпилите при него промени в емоционалното му и физическо състояние включително и в ежедневието му начин на живот. Според свидетелските показания ищецът Г.К. изведнъж се състарил и прегърбил затворил се в себе си и вече не можел да изпитва радост от живота, постоянно тъгувал за изгубеният си внук и макар да се отдал на грижите за другите две деца и снаха си, загубата на Г променила живота му коренно в отрицателна насока

От правна страна:

Съдът намира предявените искове за допустими за разглеждане. Исковете са с правно основание чл. 429, и чл. 432 от КЗ, и чл. 497 от КЗ. Разгледани по същество съдът намира исковите претенции за частично основателни.

Между страните няма спор относно обстоятелствата около смъртта на внука на ищеца – Г.К. настъпила вследствие ПТП. Липсва спор и относно принципната отговорност на ответника в качеството му на търговско дружество осъществяващо застрахователна дейност да репарира щетите претърпени от трети лица настъпили вследствие ПТП в което е участвало МПС застраховано при ответника.

Спорът между страните се свежда до възражението за липса на изключение създадо особено близка емоционална връзка между ищеца и починалия в следствие ПТП негов внук по смисъла на чл. 493а, ал. 4 от КЗ. Процесуалният представител на ответника приема, че такава изключителна емоционална връзка между ищеца и неговият внук Г не е съществувала, което го поставя извън определения от законодателя кръг от лица подлежащи на обезщетение по настоящия ред. В този смисъл ответникът приема, че претенциите са изцяло неоснователни позовавайки се на довода, че липсват доказателства първо за изключителна близост между двамата и второ за преживени от ищеца болки и страдания надхвърлящи тези при загубата на близък човек от същата родствена връзка. Според представителя на ответника фактологията обуславя ако не пълна неоснователност на претенциите за обезщетение то поне присъждане на обезпечение в значително намален спрямо претендирания размер. В условията на евентуалност ответникът счита, че неговата отговорност, като застраховател следва да се сведе до сумата от 5000 лв. предвидена като размер в § 96, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на КЗ.

Съдът не споделя ответниковите възражения, като приема, че са налице всички елементи за формиране на отговорност за неправомерно увреждане - действие, вина във формата на непредпазливост, причинна връзка и вреди. Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента, който реално е починал в следствие ПТП. Налице е валидно застрахователно правоотношение, което ангажира отговорността на ответника по силата на чл. 432, ал. 1, от КЗ.

Съдът не кредитира ответниковото възражение за липса на особено силна /изключителна/ емоционална връзка съществувала между ищеца и загиналия при ПТП негов внук – Г. От събраните свидетелски показания в тяхната пълнота по несъмнен начин се установиха изключителната близост между дядо и внуче, за която е способствала конкретната житейска ситуация, в която са били поставени. Двете семейства са живели известно време в едно и също домакинство, а в последствия в два съседни имота. Бащата на загиналият Г често боледувал и отсъствал от дома по този повод, а майка му била

ангажирана освен с него, но и с другите две малки деца Д и С, това наложило грижи за Г да полагат предимно неговите дядо и баба, което несъмнено ги е привързало един към друг в по-голяма степен от обичайните за такъв тип родствени връзки.

По тези съображения съдът не кредитира възраженията на ответника, като приема, че действително между ищеца и покойния му внук Г е съществувала изключително силна емоционална връзка, която обуславя изключението предвидено от законодателя в хипотезата на чл. 493а, ал. 4 от КЗ, и нарежда ищеца в кръга от лица подлежащи на обезщетение за преживени неимуществени вреди по общия ред, което мотивира съда да не се съобрази и с разпоредбата на § 96, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което понятие не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат от съда при определяне на размера на обезщетението – възрастта на увредения, общественото му положение, /ППВС № 4/1968 год./, включително настъпилите в страната в обществено-икономически план промени в сравнение с момента на настъпване на вредата /Решение № 1599/22.06.2005 год. по гр.д. № 876/2004 год. на ВКС, IV г.о./ и икономическата конюнктура на даден етап от развитието на обществото /Решение № 749/05.12.2008 год. по т.д. № 387/2008г. на ВКС, II т.о. и решение № 124/11.11.2010 год. по т.д. № 708/2009 год. на ВКС, II т.о./, стояща в основата на нарастващите във времето нива на минимално застрахователно покритие за случаите на причинени на трети лица от застрахования неимуществени вреди /решение № 83/06.07.2009 год. по т.д. № 795/2008 год. на ВКС, II т.о./. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увредените лица.

В настоящия случай неимуществените вреди са във формата на психически болки и страдания, стрес и свързаните с тях промени в начина на живот и в ежедневието. Обстоятелството, че се касае за възрастен човек загубил внучето си което осмисляло с детството си последните няколко години от живота на ищеца мотивира съда съобразно възприетия с чл. 52 от ЗЗД, принцип на справедливостта да присъди обезщетение в пълния претендиран размер от 50 000 лв.

Съдът намира за основателно ответниковото възражение за началния момент от който следва да се начислява лихвата – предмет на акцесорната ищцова претенция. Съобразно петитума на исковата молба лихвата се претендира от деня на деликта – а именно от 24.10.2020г. Определянето на началния момент на дължимата в настоящата хипотеза лихва върху определената, като главница сума за обезщетение е регламентирано в чл. 497 от КЗ. Ето защо и предвид установеното по делото и разпоредбата на чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ, съдът приема, че лихвата върху сумата на определеното обезщетение в случая е дължима от 22.07.2021г. Претенцията за лихва от по ранна дата следва да се отхвърли, като неоснователна.

Предвид изхода на делото, направеното искане и разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 38, ал. 2, и § 2а от ЗА, съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати на процесуалният представител на ищеца сумата от 2030лв. /две хиляди и тридесет/ лева адвокатско възнаграждение определено съобразно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и уважената част от исковите претенции.

Ответникът следва да понесе и разноските за дължимата държавна деловодна такса съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 6 от ГПК, в общ размер на 2000 /две хиляди/ лева определена съобразно чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК,

Водим от гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област София (столица), Община: Столична, населено място: София, п.к. 1463, р-н Триадица, бул. "Витоша" № 89Б, да заплати на Г. КР. К. с ЕГН *****, от гр. Силистра, ул. "Ген. Заимов" 14б, сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева, представляваща част от целия размер от 120 000 / сто и двадесет хиляди / лева на дължимото му обезщетение за причинените му неимуществени вреди от смъртта на внука му Г Т К, ЕГН *****, починал в ПТП, причинено на 24.10.2020г. около 16.50ч. по път 1-7 километър 20+740, път Силистра-Алфатар, от водача на л.а. „Форд“, модел „Фокус“ с рег. номер ТХ 5704 ХМ, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407 по силата на договор за задължителна застраховка на автомобилистите със срок на действие 11.10.2020г. до 10.10.2021г., ведно със законната лихва върху сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева, считано от 22.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане .

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област София (столица), Община: Столична, населено място: София, п.к. 1463, р-н Триадица, бул. "Витоша" № 89Б, да заплати на процесуалният представител на ищцата адв. К.Л. от АК – Силистра, сумата от 2030лв. /две хиляди и тридесет/ лева адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област София (столица), Община: Столична, населено място: София, п.к. 1463, р-н Триадица, бул. "Витоша" № 89Б, да заплати в приход на държавният бюджет по сметката на ОС – Силистра сумата от 2000 /две хиляди/ лева.

ОТХВЪРЛЯ исквете в останалата им част.

Решението подлежи на обжалване пред апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____